

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Spisová značka: 2T 84/2016-242

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1.11.2016 v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Pařeza a přísedících Mgr. Adély Bílinové a Heleny Foitové,
t a k t o:

Obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, t.č. bytem ██████████
██████████,

se podle § 226 písm.b) tr. řádu

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně sp. zn. ZT 313/2015 ze dne 15.8.2016 pro skutek, jehož se měl dopustit tím, že dne 16.3.2015 nejprve kolem 17:00 hodin v ██████████ kam přišla ██████████, nar. 05. 02. 1990 navštívit za obviněným svého syna ██████████, nar. v roce ██████████, který byl obviněnému svěřen do péče v době kdy se nacházela v koupelně, ještě si po vykonání potřeby nestihla natáhnout kalhoty, když obviněný za ní vtrhl, beze slov jí chytil za boky, otočil zády k sobě, ohnul přes vanu tak, že napadená tedy měla ruce ve vaně, proto se nemohla i s ohledem na stažené kalhoty zvednout, a přes její výslovný nesouhlas jí zasunul svůj pohlavní úd do pochvy, když mu říkala ať jí nechá, dokonce že jí to bolí, odvětil že si potřebuje ulevit, po chvilce jí ejakuloval na záda, sperma otřel do toaletního papíru a odhodil do mísy WC, a následně před odchodem jmenované z bytu za ní opětovně přišel do koupelny, kde se před odchodem upravovala, chytil jí silně za ruce, opět ohnul přes vanu, natlačil se na ní, rozepnul jí pásek, stáhl kalhoty a znovu vykonal na ní proti její vůli soulož, když chtěl ejakulovat, otočil jí čelem k sobě, přitlačil k zemi na kolena, také si klekl, rukou podle slov poškozené „si to

udělal, až jí vystříkl pod prsa“, sperma otřel toaletním papírem, který opět odhodil do mísy WC, poškozená plakala, oblékala se, v tu chvíli po ní obviněný hodil 500,- Kč se slovy, že to má „za to, že je stejně „kurva“,

t e d y: jiného měl násilím donutit k pohlavnímu styku a čin spáchat souloží,

č í m ž m ě l s p á c h a t

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a) tr.zákoníku.

O d ů v o d n ě n í:

Po provedeném hlavním líčení dospěl soud k závěru, že skutek, který je v rámci podané obžaloby kladen obžalovanému za vinu, není trestným činem. Soud při tom vyšel z důkazů, které byly provedeny v přípravném řízení i v řízení před soudem, přičemž tyto důkazy hodnotil jak jednotlivě tak i v jejich souhrnu a vzájemných souvislostech.

Obžalovaný ve své výpovědi svoji vinu ze spáchání uvedeného trestného činu popřel a uvedl, že k pohlavním stykům s poškozenou došlo zcela spontánně a dobrovolně, když k němu poškozená přišla navštívit jejich nezletilého syna. Nejprve společně seděli v obývacím pokoji, pili kávu a povídali si, přičemž během toho jí řekl, že by chtěl, aby se k němu vrátila a že by se s ní chtěl pomilovat. Bez potvrzení toho, že se k němu vrátí s pohlavním stykem souhlasila a zcela dobrovolně s ním odešla do koupelny. Tam se oba svlékli a došlo mezi nimi k pohlavnímu styku tak, že se nejprve vzájemně orálně uspokojovali a poté do poškozené, která se rukama opírala o hranu vany, ze zadu vnikl, přičemž soulož byla ukončena tím, že jí ejakuloval na záda, která si poškozená otřela toaletním papírem. Následně z koupelny odešel a vrátil se zpět do obývacího pokoje, kam po chvíli přišla i poškozená, která v návaznosti na to, že spolu měli pohlavní styk, nijak rozrušená nebyla, když naopak se s ním normálně bavila a nic mu nevyčítala. Asi po hodině, co si povídali a co si hrála se synem, mu sama navrhla, že by spolu mohli mít další pohlavní styk, se kterým souhlasil. Proto spolu znovu odešli do koupelny, kde poté, co se svlékli, mezi nimi opět došlo k pohlavnímu styku, který probíhal v podstatě stejným způsobem jako v prvním případě, tedy tak, že do poškozené, která se rukama opírala o hranu vany, ze zadu vnikl, přičemž soulož pak byla ukončena tak, že jí v pozici, kdy klečela, ejakuloval na prsa. Ještě předtím, než poškozená odešla, jí z důvodu její špatné finanční situace, předal částku 500,- Kč, aniž by požadoval její vrácení. V této souvislosti vyloučil, že by jí peníze dával za to, že s ním měla pohlavní styky. K těm mezi nimi došlo zcela spontánně a dobrovolně tedy bez jakéhokoliv nátlaku z jeho strany a kladení slovního či fyzického odporu ze strany poškozené, z jejíhož chování nebylo v žádném případě poznat, že by s nimi nesouhlasila. Navíc nedlouho po této události, někdy v květnu nebo červnu 2016, měli spolu další dobrovolný pohlavní styk, ke kterému došlo na základě iniciativy poškozené na stejném místě, tedy v koupelně jeho bytu poté, co přivedla syna z rehabilitace. S jeho uskutečněním souhlasil i přesto, že již probíhalo vyšetřování v této trestní věci a že si byl vědom toho, že by ho mohla poškozená podáním dalšího trestního oznámení znovu křivě obvinít. Podle jeho názoru stojí za trestním oznámením poškozené, které by nikdy neublížil, už jen proto, že spolu mají syna, její současný přítel svědek ████████, který mu chce tímto způsobem ublížit a zároveň docílit s poškozenou toho, aby syn byl svěřen do její péče.

Svědčce ve své výpovědi mj. uvedla, že se s obžalovaným rozešli někdy v prosinci 2014 poté, co zjistil, že si dopisuje se svědkem . Vzhledem k jejím psychickým obtížím (emočně nestabilní poruše), které byly důvodem jejího sebepoškození a opakované hospitalizace v PL Dobřany, byl jejich syn svěřen do péče obžalovaného, kde ho pravidelně navštěvovala. Ačkoliv se s obžalovaným během společného soužití vzájemně podváděli, nikdy mezi nimi nedošlo k pohlavnímu styku za použití násilí a pokud někdy projevila nesouhlas s pohlavním stykem, obžalovaný ji nikdy k němu nenutil násilím, spíše na ni pouze dlouho naléhal a zpravidla ji pak k pohlavnímu styku přemluvil. Jinak tomu bylo v předmětný den, kdy byla navštívit syna a kdy jí obžalovaný během toho, co se spolu normálně bavili, požádal o to, zda mu nemohla vypomoci, že mu chybí žena. I když jeho návrh odmítla s tím, že je zamilovaná do svého přítele, obžalovaný přišel do koupelny, kde byla na toaletě, přičemž v době, kdy ještě měla stažené kalhoty a kalhotky a kdy mu říkala, že si to nerozmyslela, ji obžalovaný chytil za boky a se slovy, že si nemůže pomoci, že již dlouho nikoho neměl, ji otočil a ohnul přes vanu tak, že se rukama opírala o její dno a zezadu do ní vnikl. Opakovaně mu říkala, že to nechce, avšak kvůli synovi nekřičela, neboť nechtěla, aby poznal, že se něco děje. Nebránila se ani fyzicky, a to proto, že se takovým způsobem ani bránit neumí, když navíc měla ruce ve vaně. Poté, co jí obžalovaný ejakuloval na záda a utřel toaletním papírem, z koupelny odešel do obývacího pokoje, kam za ním po chvíli přišla. Ačkoliv byla rozrušená a chtěla odejít, překonala se a kvůli synovi, kterého dlouho neviděla, v bytě ještě zůstala. I když se jí chtělo brečet, snažila se usmívat, aby syn nic nepoznal. Asi po hodině, kdy se šla do koupelny upravit, se celá situace opakovala. Obžalovaný, který tam za ní přišel, jí beze slova svléknul kalhoty a kalhotky, chytil ji za boky, otočil a ohnul přes vanu tak, že se rukama opírala o její dno a zezadu do ní vnikl. Znovu mu říkala ať toho nechá, že to nechce, avšak obžalovaný na to nereagoval, a to až do té doby, než si ji otočil k sobě a ejakuloval jí na prsa, které jí následně utřel toaletním papírem. Ani v tomto případě kvůli synovi nekřičela, ani se jinak nebránila. Ještě předtím než se rozloučila se synem a odešla, po ní obžalovaný hodil 500,- Kč, za které později nakoupila. Po celou dobu byla psychicky rozrušená, což nakonec poznal i její přítel, kterému na jeho naléhání sdělila, k čemu došlo a který o tom učinil oznámení na policii, ačkoliv s tím nesouhlasila. To, k čemu došlo, nakonec sdělila i policistům, kteří se na místo dostavili, byť tak po dlouhou dobu učinit nechtěla, neboť se obávala toho, že se nebude moci vídat se svým synem. S ním se pak vídala prostřednictvím sociální pracovnice bez přítomnosti obžalovaného, ke kterému asi měsíc nechodila. Následně se však mezi nimi vše urovnalo, kdy dokonce někdy v květnu, červnu 2016, kdy měla se svým přítelem problémy, došlo mezi nimi k dobrovolnému pohlavnímu styku, a to znovu v koupelně bytu obžalovaného poté, co přivedla syna z rehabilitace. Ráda by měla syna ve své péči, nicméně vzhledem k jeho citové vazbě na obžalovaného, který se o něho dobře stará, by upřednostňovala péči střídavou. Situaci však komplikuje probíhající trestní stíhání a nová přítelkyně obžalovaného, z jejíž strany a tím i ze strany obžalovaného je na ni vyvíjen nátlak, aby obvinění stáhla s tím, že pokud tak neučiní a obžalovaný bude odsouzen, bude syn umístěn do dětského domova a již se s ním neuvidí.

K věci se vyjádřil i svědek , který ve své výpovědi mj. uvedl, že v předmětný den byla jeho přítelkyně svědkyně u obžalovaného navštívit svého syna. Asi hodinu po jeho příchodu ze zaměstnání přišla domů i poškozená, která předtím nereagovala na jeho telefonáty ani SMS zprávy. Nejprve byla šťastná z toho, že viděla syna a že dobře nakoupila, avšak později upadla do deprese a začala brečet. Na jeho naléhání mu sdělila, že jí během návštěvy syna obžalovaný v koupelně dvakrát ohnul přes vanu a znásilnil a také, že po ní hodil 500,- Kč s tím, že je „děvka“. Nechtěl, aby to obžalovanému prošlo, a proto i přes nesouhlas poškozené oznámil celou věc policii. Policisté, kteří se na místo dostavili a kterým poškozená až po nějaké době a jeho naléhání rovněž popsala, čeho se vůči ní obžalovaný

dopustil, pak odvezli poškozenou na vyšetření do nemocnice. Obava z obžalovaného pak byla důvodem toho, že poškozenou, když šla k obžalovanému za svým synem, většinou doprovázel. Podle jeho názoru je péče obžalovaného o syna nedostatečná a výchovné prostředí nevyhovující, a proto je přesvědčen, že by poškozená měla podat návrh na svěřeni syna do její výhradní péče.

Pokud jde o skutková zjištění vycházel soud i z dalších provedených důkazů, kterými jsou podané vysvětlení [REDAKCE], která se vyjádřila k vzájemnému soužití obžalovaného a poškozené, dále znalecké posudky z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a odvětví psychiatrie – klinická psychologie obsahující závěry znalců MUDr. Navrátila a PhDr. Jelena, které učinily v návaznosti na jimi provedená vyšetření duševního stavu obžalovaného a poškozené ve vztahu k předmětné události a v neposlední řadě listinné důkazy zejména pak úřední záznamy Policie ČR doplněné zájmovou facebookovou komunikací, protokol o ohledání místa činu se situačním náčrtem a fotodokumentací, protokol o prohlídce těla s fotodokumentací, protokol o zajištění biologického vzorku, odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, lékařské zprávy ohledně vyšetření poškozené, facebooková komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, kterou předložil v průběhu hlavního líčení, rozsudek Okresního soudu v Berouně sp. zn. 23 P 134/2014, osobní výkazy obžalovaného včetně spisu Okresního soudu v Berouně sp.zn. 2T 8/2016, který je přílohou spisu.

Na základě těchto provedených důkazů má soud za prokázané, že v předmětný den došlo mezi poškozenou a obžalovaným opakovaně k pohlavnímu styku uskutečněnému souloží a zároveň, že k tomu došlo nikoli po jejich předchozí vzájemné domluvě, resp. za aktivní účasti poškozené, či dokonce z její vlastní iniciativy, jak bylo tvrzeno obžalovaným, ale způsobem, který ve své výpovědi uvedla poškozená. V tomto směru totiž její výpověď koresponduje nejen s výpovědí svědka [REDAKCE], ale především se znaleckými závěry PhDr. Jelena, podle kterých se, se zřetelem na osobnostní a povahové rysy poškozené, nejvíce jako pravděpodobné, že by poškozená s pohlavními styky s bývalým partnerem souhlasila, resp. že by se na nich s obžalovaným domluvila, zvláště když poškozená podle těchto znaleckých závěrů neinklinuje zvýšenou měrou k lhavosti ani ke konfabulacím a neprojevila se u ní ani motivace pomstychtivosti.

Vedle poškozenou uváděného způsobu provedení, který soud považuje za prokázaný, jsou zde však i další okolnosti, které jsou z hlediska posouzení viny obžalovaného rozhodné a které se týkají osobnosti obžalovaného, jeho předchozího partnerského soužití s poškozenou a způsobu jakým poškozená projevila svůj nesouhlas souložit s obžalovaným. V této souvislosti nelze totiž přehlédnout, že poškozená neschopna (s přihlédnutím k jejím osobnostním rysům a trvající submisivitě vůči obžalovanému) fyzické obrany, projevila tento svůj nesouhlas toliko slabým a nevýrazným slovním vyjádřením „že to nechce“, tedy jednalo se o takový projev nesouhlasu, kterým i v dřívější době ve více případech uskutečnění pohlavního styku s obžalovaným odmítala a přesto se k nim nechala obžalovaným přemluvit, resp. s nimi nakonec souhlasila. Za situace, kdy obžalovaný je podle znaleckých závěrů MUDr. Navrátila osobností emočně nevyzrálou, v interpersonálních vztazích nedostatečně ukotvenou, s rysy sociální naivity a závislosti, se pak ve svém souhrnu jedná o okolnosti, na jejichž základě je podle názoru soudu nutné dospět k závěru, že obžalovaný nemohl vědět, že překonává vážně míněný odpor poškozené, resp. že se z její strany jedná o vážně míněný odpor, a nevěděl tedy o všech okolnostech naplňujících objektivní stránku trestného činu znásilnění, jako jednoho ze znaků tvořících jeho skutkovou podstatu, což v konečném důsledku vylučuje jeho trestní odpovědnost za tento úmyslný trestný čin.

Tato hodnotící úvaha soudu je pak podporována i tím, že poškozená po prvním pohlavním styku v bytě obžalovaného zůstala a dál se s ním normálně bavila, aniž by ve svých projevech dala najevo pocity, které by v ní závažnost útoku obžalovaného tak, jak jí byla vnímána, musela nutně zanechat, tedy nechovala se způsobem, který by se dal u oběti tak závažného činu očekávat. Je přitom velmi nepravděpodobné, že by poškozená s ohledem na své povahové rysy, kdy je podle znaleckých závěrů osobností nejistou, citově nestálou a silně bojácnou, byla schopna se takto překonat, pokud by proběhlý pohlavní styk za znásilnění skutečně považovala. V této souvislosti se tak nabízí otázka, zda vůbec odpor poškozené, resp. její nesouhlas s pohlavním stykem byl z její strany míněn vážně, zvláště když je tato vážnost zpochybňována i navazujícím chováním poškozené, kdy i přesto, že se na ní obžalovaný měl dopustit znásilnění, nijak jí to nebránilo v tom, aby si od něho vzala peníze, za které ještě před zpočátku nechtěným oznámením věci policii nakoupila a zejména jí to nijak nebránilo v tom, aby s ním nedlouho poté na stejném místě dobrovolně souložila. I kdyby však projevený nesouhlas byl v daném případě poškozenou míněn vážně, neznamená to, že by si této vážnosti musel být vědom i obžalovaný, kdy právě naopak výše uvedené okolnosti svědčí o tom, že si toho vědom být nemohl a nemohl si tedy být podle názoru soudu vědom ani toho, že takový nesouhlas, resp. odpor překonává a že tedy jedná proti vůli poškozené. Za této situace, kdy zde absentuje úmyslná forma zavinění, jejíž nedílnou součástí je intelektuální složka zahrnující vnímání objektivního světa obžalovaným v jeho celkových souvislostech včetně formování představ a úsudků, které si vytvořil na základě svých znalostí a předchozích zkušeností, je tak trestní odpovědnost obžalovaného (pro nedostatek subjektivní stránky žalovaného trestného činu jako dalšího ze znaků charakterizujícího jeho skutkovou podstatu) vyloučena.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že v obžalobě uvedený skutek kladený obžalovanému za vinu není trestným činem, a proto ho ve smyslu ustanovení § 226 písm.b) tr. řádu obžaloby zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

V Berouně dne 1.11.2016

JUDr. Michal Pařez, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Dumská